

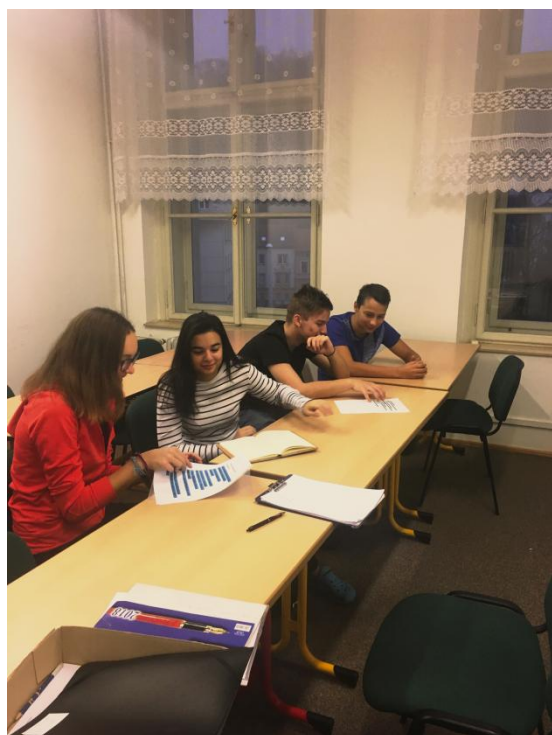
Komix k příběhu pana Františka Vrzby

Celý náš příběh začal nějak takhle... Nejprve nám byla nabídnuta možnost zúčastnit se projektu Příběhy našich sousedů. A po přijetí této nabídky nás navštívila Paní Hubková, která nám v krátkém workshopu objasnila co nás bude čekat a jak by měl vypadat výsledek naší práce.

Máme tuhle práci vůbec zapotřebí?? Ale jo...výsledek bude stát za to!!!

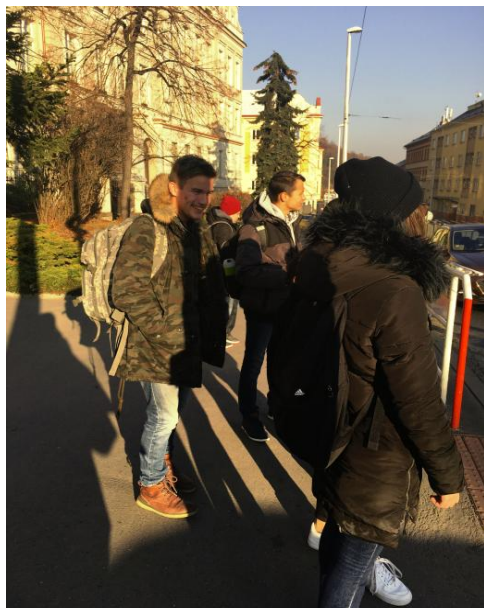
Po tomto workshopu a vůbec ujasnění situace jsme se dali do práce a následoval zhruba měsíc přípravy otázek na pana Vrzbu. Scházeli jsme se ráno před školou, mezi odpoledkou, prostě jak jen to bylo možné, někdy už to bylo všechno náročné, ale naši práci za nás nikdo neudělal ...

Já čtu tuhle otázku?

Ne, to čtu já !!

Po dokončení přípravy otázek k pamětníkovy nás čekala samotná návštěva...

Docela se bojím, ale vážně moc se těším,
bude to fajn, myslím si.

...Cesta k pamětníkovi plná strachu i očekávání

Mohl by jste nám
prosím říci...?

Návštěva pamětníka jako taková byla moc příjemná a velice zajímavá, ale po nahrávání u pamětníka už nás čekala spousta práce. Opět jsme se začali scházet, jen s rozdílem, že místo otázek jsme tvořili scénář spojený s přípravou na nahrávání v rozhlase, jakožto jeden z nejdůležitějších bodů naší práce.

Mockrát vám děkujeme za pomoc!

Samozřejmě nesmí chybět fotografie s paní Hubkovou, která nám po celou dobu naší práce byla k dispozici a mohli jsme se kdykoliv na cokoliv zeptat.

Naše cesta zde ještě z daleka nekončí na následující měsíc a půl je na pořadu dne příprava na naší prezentaci...

Musím říct, že i když už nás to někdy vážně nebavilo, byla to všechno obrovská zkušenost, která se jen tak nezapomíná a toho, že jsme se do projektu zapojili, vážně nelitujeme. Všem, kteří nám s projektem pomáhali moc děkujeme.

Největší dík patří paní učitelce Vlčkové, která bohužel není na žádné z fotografií, ale po celou dobu nám s prací moc pomáhala a díky ní je výsledek takový, jaký je. DĚKUJEME!